

Hlasý z Kríža

Ročník: XXVII.

Časopis žiarskych farností 01/2017

*Ajhľa, ja som s vami po všetky dni,
až do konca sveta.*

Svätý týždeň – liturgický kalendár

9. apríl Kvetná nedeľa – spomienka na Pánov vstup do Jeruzalema. Veriaci slávia túto udalosť slávnostnou procesiou, pričom napodobňujú zvolania a gestá hebrejských detí, ktoré vyšli Pánovi v ústrety a nadšene volali: „Hosanna.“

13. apríl Zelený štvrtok – omša na pamiatku Pánovej večere, svätenie olejov, kde biskup svätí krizmu a požehnáva ostatné oleje ako prejav jednoty kňazov s ich biskupom v jedinom a v tom istom Kristovom kňazstve.

Sväté omše:	Kostol Povýšenia sv. Kríža	18:00 hod.
	Kostol Sedembolestnej Panny Márie	17:00 hod.

Po sv. omšiach bude adorácia v obidvoch kostoloch až do 21:00 hod.

14. apríl Veľký Piatok – Slávenie utrpenia a smrti Pána. V tento deň, keď „bol obetovaný Kristus, náš veľkonočný Baránok,“ Cirkev uctieva kríž, a tak si pripomína svoj pôvod z boku Krista spiaceho na kríži a prosí za spásu celého sveta.

Obrady:	Kostol Povýšenia sv. Kríža	15:00 hod.
	Kostol Sedembolestnej Panny Márie	15:00 hod.
Krížová cesta	Kostol Povýšenia sv. Kríža	9:00 hod.
	Kostol Sedembolestnej Panny Márie	14:00 hod.
Boží hrob	Kostol Povýšenia sv. Kríža	do 21:00 hod.
	Kostol Sedembolestnej Panny Márie	celonočná adorácia, až do obradov vigílie do 19:30 hod.

15. apríl Biela Sobota - Veľkonočná vigília sa koná v noci. Cirkev rozjíma o divoch, ktoré Pán pripravil na pamiatku svojej smrti a zmŕtvychvstania.

Ranné chvály v obidvoch kostoloch ráno o 7:30 hod.

Sväté omše:	Kostol Povýšenia sv. Kríža	19:30 hod.
	Kostol Sedembolestnej Panny Márie	19:30 hod.

16. apríl Veľkonočná nedeľa – Pánovo zmŕtvychvstanie. Veľká Noc sa nazýva tak pre veľkosť toho tajomstva, ktoré sa v noci na úsvite stalo, keď usmrtený a pochovaný Pán Ježiš svojou mocou ako víťaz nad smrťou vstal z hrobu.

Sväté omše:	Kostol Povýšenia sv. Kríža	ako v nedeľu
	Kostol Sedembolestnej Panny Márie	ako v nedeľu

17. apríl Veľkonočný pondelok

Sväté omše:	Kostol Povýšenia sv. Kríža	ako v nedeľu
	Kostol Sedembolestnej Panny Márie	8:30 hod., 17:00 hod.

Opäť oslavujeme Ježišovo víťazstvo...

Opäť oslavujeme Ježišovo víťazstvo a ambíciu, že sa stane aj víťazstvom našim.

Opis stretnutí apoštolov so Zmŕtvychvstálým sú veľmi silné. Evanjelium zachytáva, ako Ježiš prichádza za svojimi, ukazuje im svoje rany a robí tajomné gesto sprevádzané mocnými slovami: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú odpustené a komu ich zadržíte, budú zadržané.“ Je zaujímavé, že prvým darom zmŕtvychvstaleho svojej Cirkvi je práve Duch Svätý na odpúšťanie. Takto sa Pán rozhodol. A nie je to len o ustanovení sviatosti zmierenia. Treba túto okolnosť vnímať v kontexte celého evanjeliového posolstva. Podstatou Božieho života v nás je láska. A práve odpustenie je jednou z najväčších, no zároveň najnáročnejších foriem lásky. Myslím, že v žiadnej inej požiadavke nebol Ježiš taký nástojčivý a zároveň taký nekompromisný... Tak často opakoval, že ak my chceme odpustenie, aj sami musíme zo srdca odpustiť svojim blízkym. Život bez odpustenia a v neopustení je hroznou tragédiou.

Keď som bol chlapec, veľmi som sa čudoval, prečo kňazi na kázňach tak často rozprávajú o odpustení... Veď je to také prirodzené a jednoduché: denne nahnevám rodičov, alebo sa pohádam s kamarátmi a za chvíľu už je zas všetko v poriadku... Až vekom, až keď sa človek stretne vo svojom živote s ozajstnou ľudskou zlobou, pochopí, že odpúšťanie vôbec nie je maličkosťou. Že nás to presahuje a naozaj na to potrebujeme Ducha Svätého, lebo je to nad naše ľudské sily.

Tak veľa je medzi nami neodpustenia... Tolčí ľudia nechcú odpustiť a svoj biedny stav ešte aj obhajujú a pomenúvajú peknými menami, ako: cit pre spravodlivosť, vrátenie požičaného, pokoj so všetkými... A tolčí ľudia nevládu odpustiť...

Ale nemali by sme sa vzdávať v úsilí o odpúšťanie, veď sme na to dostali od Zmŕtvychvstaleho Ducha Svätého. Odpustenie veľkých vecí je ako liečenie, je to proces, nejde to naraz. A má byť do toho zapojená celá naša osobnosť. Ak nevládzem odpustiť citovo a prevládajú vo mne negatívne emócie voči vinníkovi, ešte stále mám k dispozícii rozum a vôľu... Už keď mu vládzem neželať zlo, už keď sa dokážem za vinníka pomodliť a prosiť, aby ho Pán zmenil, obrátil, už vtedy mu vlastne želim dobro a je to obrovský krok na ceste odpustenia...

Je zaujímavé, že Ježiš si na svojom oslávenom tele – takom dokonalom – ponechal rany, ktoré aj ukazoval. Veď rany by mohli byť chápané ako čosi nedokonalé. Ale ponechal si ich... Rany, ktoré vznikli vtedy, keď triumfovalo zlo, sa po zmŕtvychvstaní stali symbolom triumfu dobra.

Pred niekoľkými rokmi som mal zaujímavý rozhovor s jedným mladým archeológom. Bolo to vo farskej záhrade v Turčianskom Petre. Bola jeseň. Rozprával som mu o tom, že bočná kaplnka tamojšieho kostola pôvodne nebola súčasťou kostola, ale bola oddelená múrom a slúžila ako kostnica. Až po strop bola naplnená starými ľudskými kosťami. Vysvetľoval som mu, že keď sa v päťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia táto kaplnka prepojila s kostolom, všetky kosti boli prenesené do vykopanej veľkej jamy a zasypané zeminou. Vtedy mi ten archeológ povedal: „A ja vám presne ukážem, kde tá jama bola.“ Ukázal na jedno miesto v záhrade neďaleko kostola, kde skutočne bola na štvorcovom pôdoryse asi štyri krát štyri metre tráva trochu inej farby, ako na okolitom teréne. A potom mi ukázal aj iné „anomálie“ po výkopoch na elektrické vedenie a kúrenie. Terén bol síce bezchybne rovný, ale farba vegetácie prezrádzala, že sa tam kedysi kopalo. Vysvetlil mi, že na tomto fenoméne je založená aj jedna výskumná metóda archeológov: v čase, kedy je vegetačne slabšie obdobie, teda na jeseň, robia sa letecké snímky terénu a podľa zmeny farby vegetácie vidia, kde bolo niekedy kopané. „Pretože,“ – povedal, „ak sa raz urobí jazva do zemskej tváre, ostane v nej už navždy nezmazateľná stopa.“

My, keďže sme hriešni a robíme zlo, vznikajú v našich vzťahoch jazvy. Vznikajú vtedy, keď triumfuje zlo. Nedajú sa odstrániť. Ale keď zažijeme ozajstné odpustenie, keď triumfuje dobro ako konečný víťaz, stávajú sa tieto rany symbolom víťazstva.

Nechajme na seba Zmŕtvychvstaleho Ježiša dýchnuť. Prijmime Ducha Svätého a odpúšťajme, odpúšťajme stále, odpúšťajme maličkosti i veľké veci. Je to obrovská hodnota, ktorú nám ponúka víťazný Kristus a ktorá prinesie kvalitu do nášho života.

Prajem vám všetkým požehnanú Veľkú noc.

Miroslav Klimant

Pôst

Sväté Písmo nás učí, že Boh sám ustanovil pôst. Náš Pán sa tiež postil 40 dní pred začiatkom svojho verejného účinkovania. Apoštolské konštitúcie vysvetľujú: „Pán nám prikázal postiť sa v stredu a piatky. V stredu preto, lebo vtedy sa zhromaždila veľrada aby odsúdila nášho Pána, a v piatok, lebo v tento deň pretrpel smrť pre našu spásu.“ Dodnes sú centrálnymi dňami pôstu práve Popolcová streda a Veľký piatok.

Kresťan vidí pôst nie ako nejaký disciplinárny vrtoch Cirkvi, ktorý má človeka oberať o radosť. Keď niekomu umrie mama, otec, manžel či manželka, alebo dieťa, kto by vtedy mal chuť tancovať, výskať, skákať, radovať sa, hodovať? Isto nikto normálny, čo má srdce, cit. Piatkový pôst je pre veriaceho kresťana uvedením si, že za mňa niekto umiera na kríži. Boží Syn kvôli mne umiera, a ja budem hodovať, tancovať alebo sa zabávať?

V pôste sa naplňujú slová Pána, ktoré povedal o apoštoloch, vzhľadom na svoje zajatie a umučenie: "Vari môžu svadobní hostia smútiť, kým je ženích s nimi? No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom sa budú postiť" (Mt 9, 15). A tento deň či tieto dni si kresťan pripomína práve v piatok a v období pôstu.

Mnohí súčasní kresťania stratili pravé nazeranie na človeka ako celistvú jednotu viditeľného (tela) a neviditeľného (duše). Zabúda sa, že ľudské telo je i s dušou súčasťou plánu stvorenia a oboje sú Kristom vykúpené.

"Vaše telo je chrámom Ducha Svätého ... oslavujte teda Boha vo svojom tele" (1 Kor 6, 19-20).

Pôst nie je diéta. Diétou sa zameriavame na seba, pôstom na Boha. Dnes sú mnohí ochotní sa postiť zo zdravotných či estetických dôvodov, aby schudli, aby vyzerali pekne v očiach ľudí. O pekný ľudský pohľad sa namáhame, a o Boží sa nestaráme?

Pôst, modlitba, almužna: Vnútrotný význam pôstu spočíva v jeho spojení s modlitbou a almužnou (skutkami milosrdenstva). O tomto spojení modlitby, pôstu a milosrdenstva hovorí osobitne kniha Tobiaš (12,8). Bez modlitby a prijímania svätých sviatostí sa pôst stáva farizejským a zlým. Nevedie totiž k pokániu a radosti, ale k pýche, vnútrotnému napätiu, podráždenosti a nevrlosti.

Pravý pôst sa deje v srdci a vôli, ako návrat márnوترatného syna k Otcovi: Sv. Ján Chryzostom (5.st.) píše, že pôst značí „nielen zriekanie sa jedla, ale aj hriechu“. Napokon pôst je tým, čo sv. Ján Klimak nazýva „radosť plodiaci žiaľ“, lebo ak nás pravý pôst vedie k pokániu, potom nás pravé pokánie vedie k radosti z Božieho odpustenia.

Ako prežívajú pôstne obdobie naši veriaci?

Iveta

Na začiatku pôstneho obdobia si vždy dávam veľké predsavzatia. Minulý rok som celý čas nejedla mäso a nedala do úst kvapku alkoholu. Rodina síce nezdieľa moje nadšenie, ale aspoň ho toleruje. Tento rok si viac uvedomujem, že pôst nie je len o sebazápore v jedle. Chcem potláčať svoje zlé vlastnosti, najmä hnev a posudzovanie. (nie vždy sa mi to darí). Chcem sa určite zriecť alkoholu, najmä môjho obľúbeného piva. A hovorím si, že aj jesť budem do polosýta. Pomôž mi, Pane, lebo telo je slabé.

Veriaca

Vzhľadom na udalosti z posledného týždňa zatiaľ nemám predsavzatie, len sa chcem vrátiť k Bohu ako márnوترatná dcéra, obnoviť si a prehĺbiť vzťah k nemu, prosiť o odpustenie. Prosiť Ducha svätého, aby mi ukázal cestu, spôsoby, ako to zvládnuť. Ako sa spieva v jednej nádhernej piesni: "Tak povedz, či smiem sa vrátiť do dverí otcových?"

Veriaca

V tomto pôstnom období som si dala predsavzatie motlitbu sv. ruženca, viac sa stíšiť, počúvať Boží hlas. Počúvať, čo mi hovorí, či už v kázňach alebo v Božom slove. Predsavzala som si pustiť sa do vecí, ktoré sú pre mňa ťažké, odoprieť si jedlo, aby ho Pán dal tým, ktorí hladujú.

Adriana

Pôstne obdobie pre mňa znamená silnú motiváciu na zmenu zaužívaného spôsobu života. Spoznávam svoje nedostatky, ktoré bránia k hlbokému poznaniu Boha a vzťahu s ním. Pokúšam sa stať lepším človekom. Je to pre mňa špeciálne obdobie, kedy si to pripomínam viac ako inokedy. Moje predsavzatia v tomto roku sa týkajú nastavenia rovnováhy v oblasti jedla, ale aj v oblasti duchovnej. Striedmejšie jesť a hojnejšie sa modliť, mať otvorené srdce na pomoc.

Magdaléna

Obdobie pôstu mám veľmi rada, lebo je to vzácny čas stíšenia, uzobrania. Bojím sa povedať, že sa chceme Pánovi podobať v krížoch. Veď kto z nás by chcel byť bezdomovec, zrazený, odsúdený, oplúvaný, bitý, ukrižovaný, nemať svoj hrob ... Niet takého poníženia, či bolesti, ktoré by on nebol prežil. A tak si v rodine pravidelne čítame Písmo, snažíme sa trpezlivejšie niesť naše kríže, viac pomáhať núdznym a molitbou Krížovej cesty na Hlinickej kalvárii vyprosovať odpustenie našich previnení. Chceme v Pôste čo najviac precítiť Pánove utrpenie, aby sme mohli o pár týždňov prežiť veľkú a úprimnú radosť z jeho víťazstva nad smrťou. Lebo aký je Pôst, taká je Veľká noc!

Ako praktizovať lásku k blížnemu (nielen) v pôste

Milovať blízneho svojho by malo byť prvým viditeľným znakom každého kresťana. Častokrát bývame na pochybách ako sa vlastne prejavuje láska k blížnemu. Na pomoc nám prichádza sám Pán, prostredníctvom mystičky Alicie Lenczewskej (1934 - 2012). Z jej zápiskov, v ktorých sa jej prihovára, vyberáme:

Čo je láska k blížnemu?

Láska k blížnemu nie je citovosť a sentimentálnosť, ale predovšetkým pomoc. Znamená to starať sa o ich spásu, vlievať do ich srdiec nádej a rozpalovať vieru, odkrývať v ich ubolených srdciach Božiu lásku.

Čo znamená milovať slovami?

Milovať slovami znamená nerozsievať okolo iných to, čo je zlé. Neopakuj to, čo vieš, čo si videla a spoznala z ľudskej biedy svojich blížnych. A nesťažuj sa! Hovor len to, čo slúži dobru, pričom varuj iných pred zlom.

Čo znamená milovať myšlienkami?

Milovať myšlienkami znamená ponoriť do milosrdenstva každé zlo a slabosť, ktoré vidíš vo svojom blížnom a o ktorom sa dozvieš - modliť sa, odpúšťať a túžiť po tom, aby blížny vstal.

Čo znamená milovať skutkami?

Milovať skutkami znamená múdro slúžiť a pomáhať - podľa Božej vôle, aby si neupadla do krajnosti, ktorá by zničila tvoju dušu. Každú biedu nevyriešiš, lebo máš len dve ruky. Slúž preto tak, aby boli tvoje ruky schopné a aby uniesli to, na čo sa podujmeš. Miluj múdro, aby si druhých nezastupovala, ale aby si im pomáhala niesť ich utrpenie a kríž - s láskou a spojením so mnou. Posvätené utrpenie a posvätená námaha, to je hodnota prebývania človeka na zemi.

Cieľom tvojho kráčania za Pánom nemôže byť len tvoja vlastná dokonalosť a svätosť, tvoje oči a srdce sa nemajú sústrediť len na seba samú. Pozeraj sa na Ježiša a miluj svojich blížnych, aby láska v tebe zrodila hrdinstvo srdca. Len láska je schopná hrdinstva. Len láska rodí hrdinstvo - schopnosť obetovať sa za blížnych ako Ježiš, tvoj Učiteľ a Ženich

Pôstna výzva

Inšpirácie na pôstne sebazápory:

Posnaž sa každý deň pôstneho obdobia – 40 dní – splniť nejakú výzvu! A nezabudni, že nedela do nej nepatrí, pretože to je deň, v ktorom slávime Kristovo zmŕtvychvstanie. Vykonaný skutok si zaškrtni.

1. Nechaj sa požeňať popolom.
2. Navštív svojich prarodičov/starých rodičov.
3. Skús obmedziť používanie dopravných prostriedkov.
4. Prístup k sviatosti zmierenia.
5. Odinštaluj z mobilu všetky aplikácie, ktoré ťa zbytočne okrádajú o čas.
6. Pomodli sa za pápeža, biskupov, kňazov a diakonov.
7. Daruj desiatu alebo stravný lístok ľuďom bez domova.
8. Obmedz dnes hluk a skús prežiť deň viac v tichu.
9. Pomodli sa Korunku Božieho milosrdenstva.
10. Odopri si mäso a nezdravé jedlo.
11. Urob dobrý skutok v skrytosti (o ktorom budeš vedieť len ty sám a Boh).
12. Pomodli sa breviár (ranné chvály, večery).
13. Nepozerať celý deň televíziu ani na online filmy.
14. Choď do kostola a pomodli sa Krížovú cestu.
15. Celý deň buď k ostatným vlúdny a nehádaj sa.
16. V dnešný deň obmedz alebo vynechaj kávu, čaj alebo malinovku. Občerstvi sa len vodou.
17. Pomodli sa celý ruženec za duše v očistci.
18. Odopri si dnes sladkosti.
19. Zájdi do kostola na adoráciu.
20. Navštív nejaké pútnické miesto.
21. Poriadne uprac.
22. Prečítaj si aspoň jednu kapitolu z
23. Kontaktuj niekoho, s kým si dlhší čas nehovoril.
24. Na konci dňa si spíš zoznam vecí, za ktoré si Bohu vďačný.
25. Pomodli sa za mier na celom svete.
26. Zriekni sa niečoho príjemného.
27. Priprav raňajky, obed alebo večeru pre svojich blízkych.
28. Choď na sv. omšu vo všedný deň.
29. Všetchni si charitatívny projekt na podporu znevýhodnených skupín a podpor ho finančným alebo hmotným darom.
30. Urč si jeden deň bez elektroniky.
31. Urob si čo najdlhšiu prechádzku v prírode a skús ďakovať za všetko krásne, čo cestou uvidíš.
32. Začni čítať knihu s duchovnou tematikou.
33. Venuj niekomu blízkemu svoj čas.
34. Pretried svoje oblečenie a daruj to, ktoré nepoužívaš, núdznym.
35. Vyhľadaj a spoznaj svätca, ktorého pamiatku si dnes pripomíname.
36. Pozbieraj odpadky pohodené na zemi a vhod' ich do koša.
37. Prečítaj si dnešné liturgické čítania.
38. Vykonaj niečo, čo už dlho odkladáš.
39. Navštív chorého alebo starého človeka.
40. Skús sa zamyslieť nad tým, v ktorej oblasti svojho života cítiš strach a odovzdaj ho Pánovi.

Veľká Noc - najvýznamnejší sviatok kresťanského cirkevného roka

Veľká noc je najstarším a najvýznamnejším sviatkom kresťanského cirkevného roka, počas ktorého si kresťania pripomínajú umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Prinášame historické súvislosti a pozadie tohto sviatku. Veľká noc nadväzuje na židovské veľkonočné sviatky – paschu, ktoré sa slávia od 14. do 21. dňa v mesiaci nisan (naš marec až apríl) na pamiatku oslobodenia Izraelského národa z egyptského otroctva.

Vo Veľkom týždni Rímskokatolícka cirkev slávi tajomstvá spásy, ktoré uskutočnil Kristus v posledných dňoch svojho života. Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou, čiže Nedeľou utrpenia Pána, v ktorej sa spája predzvesť kráľovského triumfu Ježiša Krista so zvestou o jeho umučení. Večernou omšou na pamiatku Pánovej večere sa začína Veľkonočné trojdnie, ktoré pokračuje cez Veľký piatok utrpenia a smrti Pána a cez Bielu sobotu, vrcholí Veľkonočnou vigíliou a uzatvára sa večerami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania.

Kvetná nedeľa

Posledná pôstna nedeľa, známa pod menom Kvetná nedeľa alebo Nedeľa utrpenia Pána, je prvým dňom Veľkého týždňa. Kvetná nedeľa nám pripomína rozhodnutie židovskej veľrady o Ježišovej smrti a kresťania si počas nej pripomínajú triumfálny vstup Ježiša Krista do Jeruzalema. V tento deň sa svätia palmové alebo olivové ratolesti, u nás najčastejšie bahniatka, ktoré sa potom spália na popol, ktorý bude použitý pri obradoch Popolcovej stredy budúceho roka. Bahniatka si na posvätenie prinášajú aj ľudia, tie si potom nosia domov ako posvätenú vec a zakladajú ich za obrazy, zapichujú do trámov, dávajú do vázy a kedysi ich dávali aj do poľa či do maštale. Svätenie zelených ratolestí zaviedla cirkev ešte v 7. storočí.

Kvetnou nedeľou sa začína Veľký týždeň. Jeho hlavnou myšlienkou je Pánovo umučenie, ktoré sa slávi tri dni už od 4. storočia.

Zelený štvrtok

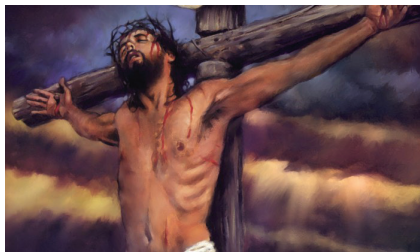
Podstatou Zeleného štvrtku je spomienka na ustanovenie Oltárnej sviatosti a služobného kňazstva. Na Zelený štvrtok predpoludním biskupi na pamiatku ustanovenia služobného kňazstva slúžia sväté omše so všetkými kňazmi svojich diecéz. Táto svätá omša sa nazýva Missa chrismatis. Pri týchto omšiach posväcujú aj tri druhy oleja: krizmu, olej katechumenov a olej chorých. Olej je znamením sily. V liturgii sa olej používa pri krste, birmovaní, sviatosti pomazania chorých a pri vysvätení kňazov.

Vo štvrtok večer slávil Ježiš Poslednú večeru so svojimi učeníkmi. V tento večer ustanovil dve sviatosti: posvätnú vysviacku a Eucharistiu, resp. premenil chlieb a víno na svoje telo a krv. Súčasne takto odovzdal apoštolom kňazskú moc so slovami: „Toto robte na moju pamiatku“.

V Zelený štvrtok sa večerná svätá omša slávi na pamiatku ustanovenia Sviatosti Oltárnej. Táto svätá omša je tiež známa obradom umývania nôh dvanástim mužom, ktorý pochádza z čias svätého Gregora Veľkého, ktorý denne hostil 12 zóbrákov. Týmto dňom, ktorý dostal svoje pomenovanie pravdepodobne podľa zelene v Getsemanskej záhrade, kde sa Ježiš Kristus modlil pred svojim zatknutím vojakmi, začína Veľkonočné trojdnie. Vo štvrtok prestávajú zvonit zvony, ako znak spoluúčasti s utrpením Krista. Ich zvuk sa ozve až na slávnostnú Glóriu na vigíliu vzkriesenia na Bielu sobotu a namiesto nich sa používajú rapkáče. Po skončení svätej omše si pripomíname Pána Ježiša, ako v Getsemanskej záhrade bdie v modlitbe. Apoštoli od únavy zaspali a Ježiš zostáva celkom sám, opustený. Túto udalosť symbolizuje nielen otvorený prázdny svätostánok, zhasnuté večné svetlo pred ním, ale aj obnažovanie oltárov a odnášanie všetkých predmetov z nich. Obnažená oltára symbolizujú opustenosť Krista v Getsemanskej záhrade.

Veľký piatok

Veľký piatok - deň utrpenia, ukrižovania a smrti Ježiša Krista. V rímskokatolíckych chrámoch sa v tento deň neslúži svätá omša, oltáre sú bez akejkoľvek výzdoby. Všetci veriaci sa postia od mäsitých pokrmov a najesť sa možno za deň len raz do sýtosti. Je to deň osobitne zasvätený spomienke Ježišovho utrpenia a smrti na kríži. Je to deň pôstu, pokánia a jediný deň roka, kedy sa neslávi eucharistická obeta. Namiesto nej sa koná liturgia umučenia Pána, ktorá pozostáva z bohoslužby slova, slávnostnej modlitby veriacich, z poklony Svätému krížu a sv. prijímania. Ježišovu smrť nám pripomína aj červená liturgická farba - farba krvi. V tento deň sa čítajú alebo spievajú pašie.

Biela sobota

Obrazy Bielej soboty sa konajú po západe slnka v rámci tzv. Veľkonočnej vigílie (bdenia). Podľa pradávej tradície je táto noc očakávaním Pána, noc bdenia, zasvätená Pánovi (Ex 12, 42). Biela sobota - oslava Kristovho zmŕtvychvstania začína Veľkonočnou vigíliou. To znamená na Bielu sobotu večer, pôvodne v noci, keď sa začínala aj židovská Pascha (sviatky Židov konané na pamiatku poslednej večere v egyptskom zajatí, keď anjel smrti prešiel okolo príbytkov Izraelitov a neuškodil im, lebo mali veraje dverí pomazané krvou obetného baránka (Ex 12,1-51), teda sviatky, pred ktorými bol Pán Ježiš ukrižovaný. Počas Veľkonočnej vigílie Cirkev bdie a očakáva Kristovo zmŕtvychvstanie, Katolícka cirkev slávi vigíliu už ako radostnú slávnosť vzkriesenia, znovu sa rozozvučia zvony, ktoré od štvrtka večera mlčali.

Veľkonočná vigília – noc pred Veľkonočnou nedeľou, bola liturgicky veľmi bohatá bohoslužba, ktorá sa začínala v sobotu večer, trvala celú noc a končila sa v nedeľu ráno krstom katechumenov. Liturgia veľkonočnej vigílie sa začína zapalovaním a požehnaním veľkonočného ohňa a svätením veľkonočnej sviece – paškálu. Táto svieca je stredobodom veľkonočnej slávnosti. Po slovách „Kristus, svetlo sveta - Bohu vďaka“ sú od nej zapálené ďalšie sviece, ktoré si priniesli veriaci. Kríž vyrytý do sviece je znakom smrti, päť otvorov so vsadenými zrnkami tymiánu symbolizuje Kristove rany a písmená alfa a omega s letopočtom bežného roku hovoria, že Kristus je Pán času i večnosti, počiatok i koniec všetkého. Procesia s paškákom pripomína slová samotného Krista: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8, 12). Toto je len prvá časť vigílie – obrad svetla... Možno by bolo dobré spomenúť aspoň stručne ďalšie časti: Bohoslužba slova, obnovenie krstných sľubov, sv. omša, obrad vzkriesenia...

Veľkonočná nedeľa

V tento deň si kresťania pripomínajú ukrižovanie, smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Zmŕtvychvstanie – najväčší Kristov zázrak a základná pravda kresťanskej viery. Je to víťazné zavŕšenie Kristovho vykupiteľského diela. Jeho duša sa opäť spojila s osláveným telom, na ktorom síce ostali rany ukrižovania, ale ináč nepodliehalo obmedzeniam času a priestoru.

Veľkonočný pondelok

Veľkonočný pondelok sa zvykne nazývať aj „Pondelkom Baránka“ na pamiatku toho, čo sa udialo prvého dňa po sobote. Vtedy totiž anjel dodával odvahu ženám, ktoré na úsvite pribehli k hrobu a boli vydesené a znepokojené, keď ho našli prázdny. „Nelákajte sa!“ povedal im. „Vstal z mŕtvych. Niet ho tu.“ (Mk 16, 6). A dodal: „Ale choďte a povedzte (to) jeho učeníkom“ (porov. tamtiež). Posledný sviatočný deň Veľkej noci je známy aj šibačkou a oblievaním dievčat vodou.

Veľkonočné obdobie – obdobie veľkonočnej slávnosti – trvá 50 dní. Začína sa na Bielu sobotu večer a končí sa večer na sviatok Zoslania Ducha Svätého (Turíce). Toto obdobie sa slávi v radosti a plesaní ako jeden sviatočný deň, ba ako jedna „veľká nedeľa“. Predovšetkým v týchto dňoch sa spieva radostné Aleluja.

Vzkriesenie

Človek môže hľadiť bez toho, aby videl : vidí len ten, kto miluje. Veď láska má nové oči, pretože má nové srdce: „Dám vám nové srdce.“ /Ez 36,26/ a vtedy ma „všetci poznajú od najmenšieho po najväčších“ /Jer 31,34/. Láska je začiatok viery a poznania: človek verí a poznáva len to, čo miluje.

Ale kto miluje zostáva v temnote, kým nezačuje z úst Milovaného svoje meno. On pozná osobne svoje ovce a oni poznajú Jeho hlas. Preto za ne ponúkol, vydal a položil svoj život, a má moc znovu ho prijať tým, že zvíťazí nad smrťou. Kým sa však Vzkriesený nezjaví zotrúvame v „plači“. Naše srdce je hrobom, kde je Milovaný prítomný ako mŕtvy. Až keď nás zavolá po mene, vyjdeme z plaču na pastvu života, a to života v hojnosti.

Viera je láska, ktorá vidí, dotýka sa a počuje samotného Pána. Tak sa láska stáva zakúšaním Vzkrieseného Pána: „Kto mňa miluje, toho bude milovať môj Otec a ja ho tiež budem milovať a dám sa mu poznať /por. Jn 14,21/. Láska totiž sprítomňuje a zjavuje Milovaného tomu, kto Ho miluje. „Vidieť a dotknúť sa“ Pána, táto výsada prvých učeníkov je spoluúčasťou konečného stretnutia a nového spôsobu bytia s nami navždy: jilvanae to duchovná a žiarivá prítomnosť toho, ktorý nám po vystúpení k Otcovi dáva svojho Ducha, aby sme aj my po ceste k bratom kráčali tam, kde je On. Aby žil v nás a my v ňom.

Je dôležité prísť až k osobnému stretnutiu s Pánom. Viera je uverenie v Slovo, ktoré sa stáva zakúšaním toho, kto hovorí. Ježiš je Slovo, ktoré sa k nám obracia, aby nám zjavil seba samého. Každé vonkajšie slovo prebúdza to vnútorné: vyslovením mena vychádza na svetlo to, čo bolo v srdci pochované. Tak Synovo slovo, ktoré počujeme sluchom, prebúdza v nás hlbokú pravdu o nás : sme bratia a sestry, synovia a dcéry jedného Otca.

Sme smutní, pretože milujeme Ježiša a nemôžeme ho nájsť. Prechod od smútku k radosti je naše skutočné vzkriesenie, ovocie stretnutia s Ním. Bohu je vlastné rozdávať radosť bez iného dôvodu, len že sa chce dať poznať nášmu srdcu. Práve tak je vlastné nepriateľovi bojovať proti radosti všetkými prostriedkami. Radosť je koruna opätovanej lásky, je zjavenie Boha: „Boh je láska, kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom /1Jn 4,16/. Kde nie je radosť, tam nie je Boh.

„Videnie“ Vzkrieseného je otázka rozlišovania: čisté srdce vidí Boha, ktorý stále pôsobí v nás a mimo nás. A naše srdce očisťuje láska, ktorá dáva očiam svetlo.

Spracované podľa Silvana Faustiho

Posvätenie kaplnky s Božím hrobom

V Kostole Sedembolestnej Panny Márie v Žiari nad Hronom posvätili dňa 2. februára 2017 novú kaplnku s Božím hrobom. Kaplnku zasvätenú Panne Márii sa miestnej farnosti podarilo zrealizovať za pomoci dotácie od mesta vo výške 5000 eur a darov od veriacich.

"Boží hrob býva v každom katolíckom kostole. Tento kostol je nový a Boží hrob sme tu nemali, takže sme improvizovali a každý rok sa staval z kameňov," povedal náš pán farár Ján Kuneš. Keď sa na neho na jar minulého roka obrátil

manželský pár, ktorý chcel podarovať miestnym veriacim sochu Panny Márie, skrsla mu myšlienka oba nápady prepojiť. V bočnej časti kostola sa tak rozhodli vybudovať kaplnku Panny Márie, ktorá stojí pri otvorenom hrobe. Tvorí ju drevená socha Márie v životnej veľkosti stojaca nad hrobom z kameňa. Ten pochádza z Angoly a Talianska.

Samotné posvätenie sa uskutočnilo v deň cirkevného sviatku Obetovania Pána alebo ľudovo povedané Hromnice a sv. omšu celebraval generálny vikár banskobystrickej diecézy Mons. Branislav Koppal, ktorý k tomu povedal: "Pri tejto príležitosti sme si dnes zasvätili aj kaplnku, kde nám Matka Božia symbolizuje archu, ktorá bola v najsvätejšej časti starozákonného chrámu a ktorá sa stratila. Ale nahradil ju Ježiš, ktorý už prišiel medzi nás a zároveň pri zavŕšení svojho diela nechal prázdny hrob ako nádej, ako očakávanie, že sa niečo má naplniť a to je cieľ kresťanského života. Večný život, obnova tohoto sveta v duchu Evanjelia. A poddať v nej všetko Božej vôli, ktorá chce všetko osláviť ako Božie dielo. Nech nám v tomto orodovaní Matky Božej, ktorú sme si dnes mimoriadne pripomenuli aj pri posvätení kaplnky, v ktorej je zobrazená, neustále pomáha."

Kaplnka bude verejnosti prístupná denne od rána do večera okrem sobotného dopoludnia, kedy sa upratuje kostol, čo nás veriacich veľmi teší.

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

V dňoch 18. - 25. januára 2017 prebehlo celosvetové podujatie, ktoré na Slovensku poznáme pod názvom Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Pre nás veriacich je to dôležitý moment a svedectvo pre okolitý svet, keď sa rozdelená a zároveň v Duchu Svätom spojená Cirkev dokáže stretnúť k spoločným modlitbám a príhovorom. Takéto stretnutia sú hlasom nádeje pre prítomnosť a aj pre budúcnosť, sú príkladom, že hľadať k sebe cesty má zmysel. Veď žijeme vo svete, ktorý sa zároveň spája a rozdeľuje. Vidíme a cítime to aj na našom Slovensku, kde sa mnohé veci vyhrocujú. Vnímame nárast agresivity aj lacného populizmu. O to viac potrebujeme hľadať cesty k sebe.

Témou stretnutia s našimi bratmi evanjelického vierovyznania, v našom farskom kostole Sedembolestnej Panny Márie, bolo zmierenie a odpustenie. Zvlášť v roku, keď si kresťanská cirkev vo svete a na Slovensku pripomína 500. výročie reformácie. Výročie obnovy ale aj rozdelenia. Slová, ktoré nás sprevádzali počas spoločných modlitieb boli slová apoštola Pavla z 2. listu kresťanov v Korinte „To všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou skrze Krista a dal nám službu zmierenia.“ Veď Boh v Kristovi zmieril svet so sebou. A aj nás pozýva k službe zmierenia a zmierovania. Nepochybne je to náročná služba, mnohokrát služba obety. Napriek tomu nečakajme na druhých, ale vykročíme prví. Naše rodiny, pracoviská, celá spoločnosť potrebuje vzájomné zmierenie. Nech sa tak deje aj na základe nášho príkladu.

Farský ples

Láska, len láska
musí prísť pozalievat' škáry,
potom sa šťastie nevyparí
a dom sa nepopraská.

(Z básne Stavba od Gorazda Zvonického)

Krásne upravené páry z našich farností sa stretli v sobotu 18.februára 2017 v jedálni cirkevnej školy v Žiari nad Hronom, ktorá sa nachvíľu stala tanečnou sálou.

Veršami o láske z básne Stavba od Gorazda Zvonického prítomných srdečne privítal pán dekan Ján Flajžík. Štandardné a latinskoamerické tance nám predviedla na profesionálnej úrovni mladá dvojica z tanečnej školy Stella. Rovnako svojím výnimočným a originálnym programom prispeli aj žiaci základnej cirkevnej školy.

Od začiatku podujatia sa hostia vynikajúco zabávali a tanečný parket bol neustále plný. K dobrej nálade bezpochyby najväčšou mierou prispeli obidve hudobné skupiny.

Ako vždy, v tanci plynul čas oveľa rýchlejšie, zastavil sa nachvíľu pred polnocou, keď začal napätý boj o tombolové ceny a potom ďalej plynul až do skorého rána.

Ples nám ponúkol dobrú zábavu a tiež neformálne stretnutia farskej rodiny spolu s našimi kňazmi. Ako pred modlitbou povedal pán farár Ján Kuneš - nie je nič krajšie ako radostný kresťan.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na príprave a priebehu tohtoročného farského plesu, všetkým, ktorí varili, obsluhovali, vyzdobovali aj upratovali, celému organizačnému tímu a samozrejme všetkým zúčastneným.

di

Bohu nič nie je nemožné

Môj život bol zrkadlom svojej doby.

Narodila som sa do rodiny, kde slovo láska malo svoje nezastupiteľné miesto v každodennom živote. Rodičia mňa a moju sestru nadovšetko milovali a tak vyzeral aj náš spoločný život. Denne sa zaujímali o naše pocity, veľa sa s nami rozprávali a po materiálnej stránke sme sa mali tiež nadpriemerne. Proste raj na zemi. Dokonca aj hranice nám rodičia stanovovali pevne a bez možnosti ich obísť. Jediné, čo nám nedali, bola láska k Bohu. Chceli nám ju nahradiť svojou nehynúcou láskou.

Život plynul v drobných radoostiach a starostiach, ponárajúc sa do veľkého sveta. Pevné základy, ktoré sme dostali od rodičov sa niekedy rozkolísali pod ťarchou okolností. Niekedy som pochybovala, či byť dobrým človekom sa oplatí. A keďže som netušila, čo všetko je hriech, miestami som si prispôsobila podmienky svojim požiadavkam. Prvé veľké zlyhanie som zažila v manželstve. Napriek tomu, že som sa veľmi snažila, nedostala som toľko lásky, ako som bola zvyknutá od rodičov. Netušila som, že láska má mnoho podôb, že každý z nás má rôzne vnútorné zranenia, rôzne vnímanie sveta ... že je to zložitá. Bola som sklamaná. Predstavovala som si, že budem žiť ako moji rodičia a to nebolo možné. Aj keď od začiatku bolo naše manželstvo boj o lásku, nehodlala som sa vzdať. Porodila som krásnu dcéru a na dlhé obdobie sa stala stredom môjho vesmíru ona. Manžel postavil pre nás dom, nejakým spôsobom sa snažil aj on, tak ako vedel. Mala som však trvalý pocit nelásky. Dnes už viem, že prázdno, ktoré má človek v srdci, keď nemá Božiu lásku, nedokáže naplniť nikým a ničím. Veľa sa toho udialo, veľa zranení vzniklo a tak som po 6 rokoch chodenia a 10 rokoch manželstva požiadala o rozvod. Tak sa začala ďalšia etapa môjho života.

Moje schopnosti a moja húževnatosť ma predurčili na kariéru, ktorá mi zaručila pohodlný život. Stala som sa v mladom veku riaditeľkou vo finančnej inštitúcii. Začiatok bol vzrušujúci. Práca ma bavila, veľa som sa učila, mala som pocit, že raketovo rastiem. Moja vnútorná pýcha dostávala pravidelné dávky potravy. Denne som ju krmila tým, čo dokážem. Denne rástla moja hrdosť, ako sa dokážem sama popasovať so životom, postarať sa o dcéru, dať jej všetko čo potrebuje. A tak som nezbadala, ako mi postupne ten dennodenný stres požiera dušu. Naučila som sa strategicky myslieť, hovoriť správne slová, posudzovať ľudí, pracovať na úspechu. A za zarobené peniaze sme mali zaslúženú odmenu, krásny byt, auto, dovolenky, krásne veci ... Popri tom všetko som mala aj priateľa, takže som naozaj mala pocit, že mám všetko, čo potrebujem k životu. Ale tá moja duša stále niečo pýtala a ja som jej nerozumela. Prečo nie je spokojná? Asi práve preto som začala bádať a hľadať. Keď človek

niečo veľmi chce, zlo nespí. Vytrvalo vás pozoruje a podsúva vám odraz vašich túžob. V manažérskej práci sme prechádzali rôznymi školeniami a seminármi, ktoré sú zvláštnym spôsobom manipulatívne. Jeden z nich bolo chodenie po žeravom uhlí, po črepinách skla, ohýbanie roxorovej tyče ... Cez tento zážitok sme mali pochopiť, že človek prostredníctvom nastaveniu mysle dokáže čokoľvek, aj plniť náročné ciele v práci. Chcela som porozumieť vnútornému svetu seba a ostatných ľudí, chcela som na sebe pracovať, chcela som sa stať lepším a šťastnejším človekom, a v neposlednom rade som chcela vyplniť to prázdne miesto vo svojom vnútri. To nenásytne prázdno, ktoré požaduje viac a viac. Viac zážitkov, viac lásky, ... V Prahe som absolvovala 3 ročnú školu osobnostného rastu, kde som sa s veľkým nadšením dozvedala veci o sebe a ľuďoch, začala som mať pocit, že tomu končne začínam rozumieť. Bol to zvláštny, dnes veľmi rozšírený spôsob získavania informácií zo svojho vnútra. Používali sme svalový test, ktorý nám s absolútnou istotou potvrdzoval, alebo vyvracal predstavy o sebe. Až oveľa neskôr som sa dozvedela o nebezpečenstvách tejto metódy. Všetky semináre boli vedené v mene lásky, o láske, hlavne o sebaláske, menej o pokore. Ľudia, ktorí tam chodili boli veľmi láskaví, milí, ... a oklamaní. Skončila som štúdiá, dostala certifikát a mohla som učiť ďalších ľudí.

Začala som v tejto oblasti pracovať, získavala som skúsenosti v alternatívnych metódach. Spoznala som mnoho ľudí, ktorí sa tomu venujú a organizovala som semináre so známymi ľuďmi v oblasti zdravej stravy, alternatívnej liečby a osobnostného rozvoja. Boli medzi nimi Andy Timková, Adela Banášová ... Dohodnutá bola veľká akcia so spisovateľom Pavlom Híraxom Baričákom a Adelou Banášovou, seminár na Bali pre ženy so šamanom a jogínom, špeciálnou stravou. A tu nastal bod zlomu.

Moja priateľka, ktorá so mnou prechádzala toto bádanie, sa pod vplyvom Medžugorja obrátila k Bohu. Mesiac sme viedli rozhovory o Bohu, ja som však mala svoju hlavu a svoju múdrosť. Nevenovala som tým informáciám veľkú pozornosť. Nepočula som v nich žiadne posolstvo. Ja som v tom čase intenzívne pripravovala stretnutie na Bali, takže moja myseľ bola zaneprázdnená. Počas nášho bádania sme boli mierne rozdielne, ja som sa venovala do hĺbky jednej metóde, ona chcela objavovať všetky. Často mi posúvala dokumenty a knihy z rôznych metód a tak som predpokladala, že toto je jedna z nich a hlavne poriadne nemoderná, archaická. O týždeň sme mali letieť na Bali, všetko bolo pripravené. Priateľka sa ku mne v ten výnimočný deň domáhala, aby sme si pozreli jeden dokument. Keďže som mala veľa práce, súhlasila som dosť neochotne. Bol večer, sedeli sme a pozerali dokument. Započúvala som sa do slov prútikára a jeho cesty k Bohu. Odrazu sa to stalo. Bol to pocit, akoby sa odhrnul záves a ja som vedela, že pozerám na niečo veľké a pravdivé. Vnútri som pocítila veľký zmätok, tušila som, že sa celý môj doterajší život zmení. Dookola mi v mysli víril vety: "Pane Bože, a čo teraz? Čo mám urobiť? Nehcem nikoho oklamať! Ako sa postavím pred ženy, ktoré už rátajú hodiny do odletu? Prosím, pomôž mi!"

Presne v tom okamihu mi prišla SMS, ktorú mi napísala spoluorganizátorka z Bali. Stálo v nej niečo v zmysle: "Okamžite zruš letenky, posielam ti peniaze na vrátenie ženám. Neskôr ti to vysvetlím." Nemo som ukázala SMS mojej priateľke, ktorá to so mnou prežívala. Sedeli sme v úžase. Môže to byť odpoveď Boha? To načasovanie bolo tak neuveriteľné, že mnou prechádzali vlny niečoho, čomu som v tej chvíli nerozumela.

Prijala som podávanú ruku Boha.

Od tohoto dňa sa datuje tretia etapa môjho života. Bol to len začiatok, ďalšie dni boli veľmi ťažké. Vnútorná premena človeka je jednou z najťažších a najzložitejších procesov, ktoré poznám. Veľa vecí a aktivít som sa musela vzdať, veľa som toho dostala. Musela som nechať prácu, ktorú som milovala, musela som definitívne skončiť vzťah s mužom, ktorý mi bol veľmi blízky, zmenili sa mi vzťahy v rodine, pretože nechápali, všetky doterajšie priateľstvá prešli a ešte stále prechádzajú transformáciou ... dostala som pokoj v duši a lásku v srdci. Musela som prejsť očistným procesom, ktorý bude možno trvať do konca života. Do tohoto bodu som živila svoju pýchu, od tohoto bodu som sa vydala na cestu k pokore. Pomaly som začala premieňať pýchu na pokoru. Nič nemám vyhrať a moja premena nie je na konci. Denne prebieha zápas o moju dušu. Denne sa dejú v mojom živote malé i väčšie zázraky. Kľačím pred krížom Ježiša Krista a prosím: "Urob zo mňa človeka, akého chceš ty." Dúfam, že s pomocou Božou túto premenu zvládnem.

Tento príbeh, toto odhalenie vnútra, bolo napísané so zámerom dodať nádej ľuďom, ktorí sa modlia za svojich blízkych, aby sa ich dotkol Boh a aby prijali jeho podávanú ruku. Podľa môjho príbehu môžete tušiť, že Bohu naozaj nie je nič nemožné.

Jedna z vás veriacich.

Zaujalo nás...

V tejto rubrike vám chceme písať o tom, že nás zaujali knihy, filmy, piesne ..., ktoré môžu pomôcť aj vám orientovať sa v našom kresťanskom živote.

Filmy:

Pieseň piesní - (Gloria tv/video)

Krásny film o zmysle nášho bytia, o márnosti behu za peniazmi a slávou, o tom, že "márne sú naše namáhania bez Božieho požehnania". Pokušenie je v ňom vykreslené ako plýživý, o to nebezpečnejší, vplyv udalostí, ktoré krok za krokom ženú človeka do tragédie. Napriek tomu, že človek svojou "slobodnou vôľou" zničí Boží zámer, Boh je stále pripravený aj to najväčšie zlo premeniť na lásku.

Anjel Pána I. a II. (režisér Jiří Strach)

Roztomilo iskrivá rozprávka o púti anjela a čerta medzi ľuďmi, kde sa snažia pochopiť ľudské myslenie a činy, aby dokázali spravodlivo posúdiť pripravenosť človeka pre nebo alebo peкло. Vtipné dialógy vyplývajúce z nepochopenia ľudského nastavenia sa tiahnu celým príbehom. Kresťanský humor nie je vďaka kresťanskému režisérovi dehonestujúci, naopak má láskavý charakter. V príbehu sú zakomponované pasáže z evanjelií, takže sa dá pozeráť viackrát a nachádzať v ňom nové, prekvapivé miesta. Zlo je vykreslené nie ako viditeľné a hmatateľné, ale ako pokušanie tými najrafinovanejšími spôsobmi. Rozprávka je veselá, vtipná, poučná ... pre nás TOP.

Druhá časť bola natočená po 11 rokoch a v Čechách zaznamenala jednu z najväčších návštevností posledných dôb. Zatiaľ na ňu čakáme a veríme, že budeme rovnako nadšené ako prvou časťou.

Knihy:

Od neviery k plnosti pravdy - P. Mieczyslaw Piotrowski TChr.

Radikálna zmena spôsobu života - tak možno charakterizovať príbehy ľudí, opisované v tejto knihe. Všetkých charakterizuje jedna významná črta - ochota hľadať pravdu a potom podľa nej žiť.

Naša doba je veľmi poznačená relativizmom a tiež neochotou spoznávať pravdu. Stačia nám tvrdenia médií, politikov, či nejakých celebrit. No všetci pritom vieme, že pravdu nám tento svet nechce zjaviť. Nie je to tak s Ježišom Kristom, nie je to tak s Bohom. Chce, aby sme ho poznali a dáva sa nám poznať ako Pravda. Prečítajte si príbehy o rôznych ľuďoch a rôznych situáciách, keď sa stretli s Bohom a spoznali pravdu. A tiež o zápasoch, ktoré museli podstúpiť, aby podľa tejto pravdy aj žili.

Robiť ťažké veci - Alex a Brett Harrisovi

Táto kniha má v sebe obrovskú dynamiku zmeniť životy nielen tínedžerov, ale aj všetkých, ktorí sa ju odhodlajú otvoriť a čítať. Je naozaj čas na zmenu.

Kniha krok za krokom hľadá a nachádza dôvody a spôsoby pre mladých ľudí, ktorí si začínajú hľadať miesto vo veľkom svete. Sprevádza ich na ceste sebaapremeny za účasti Boha, je im priateľom a učiteľom zároveň. Nie je to ľahká kniha na prečítanie na jeden hlt, je však burcujúca a po jej prečítaní sa človeku chce meniť svet. (Ján Buc, kňaz pracujúci s mládežou)

Zachráň nás, Pane.

Keď niečo zlomí sa v nás,
hľadáme silu pokoriť pýchu
a v hlbokom tichu
nadýchnuť sa zas.
Bože, pomôž nám ustáť
tento boj.
Nieť Tvoju pochodeň,
byť verným, byť Tvoj.
Tvoja láska je taká,
že každý deň čaká
na tento súboj.
Každá chvíľa zrenie
nesie v nás.
Koriť sa pravde,
hľadať ju, či umlčať
jej hlas?!
Lutujem, Pane,
svoju biedu.
Odpusť, že v mojom živote
je ešte mnoho jedu.
Dávno sme zabudli
deťmi byť,
objavovať svet.
Do výšok vzlietnuť,
v jednoduchosti krásu žiť.
Dobýjať seba i svet.
Veriť, že bez lásky, viery
ani nádeje - života niet.
Naše ego zasiahlo všetko
okolo nás.
Zablúdili sme.
Nevieme vrátiť sa zas.
Pane, prosím,
zachráň nás,
kým máme ešte čas!

Gabriela Gieciová

Boh o nás sníva sen lásky

„Pomysleli ste na to? ,Pán o mne sníva! Myslí na mňa! Ja som v mysli a v srdci Pána ! Pán je schopný zmeniť môj život! Robí mnoho plánov: postavíme domy, vysadíme vinice, budeme spolu stolovať... sú to všetko predstavy, ktoré má jedine ten, kto je zamilovaný... Vidíme tu Pána zamilovaného do svojho ľudu. Svojmu ľudu hovorí: ,Veď ja som si ťa nevybral preto, že si najsilnejší, najväčší, najmocnejší. Ale vybral som si ťa preto, že si najmenší zo všetkých. Môžeš tiež povedať: najbiednejší zo všetkých. Takéhoto som si ťa vybral. A toto je láska.“

Z homílie pápeža Františka z Domu sv. Marty

Občasník vydáva: Rím.-kat. cirkev, farnosť Svätokrížske nám. 23 Žiar nad Hronom, IČO 31 939 309, tel. 045/673 3115. Redakčná rada: Čierna, Pellizzolová, Rečlová, Ondrušíková. Grafická úprava: Milan Siekela. Teologický poradca: diakon MUDr. Mgr. Štefan Paľúch. Prepis článkov: redakcia. Príspevky možno odovzdávať osobne v kostole v Žiari nad Hronom a na farskom úrade. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. EV 3611/09.

Distribúcia: Adriana Čierna a vo voľnom predaji v kostole v Žiari nad Hronom. Dátum vydania periodickej tlače: marec 2017/01